

І. А. Гасюк,
к. фіз. вих., доцент, завідувач кафедри фізичної культури та спорту,
Хмельницька гуманітарно-педагогічна академія

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ І СПОРТОМ

I. Gasuyk,
managing chair physical training and valueology, PhD in philosophies, docent

PRIORITY DIRECTIONS OF IMPROVEMENT OF THE SYSTEM OF STATE ADMINISTRATION
A PHYSICAL CULTURE AND SPORT

У статті розглянуто перспективні напрями нормативно-правового удосконалення системи державного управління фізичною культурою і спортом. Визначено та обґрунтовано зміст змін до правових норм діючої редакції Закону України "Про фізичну культуру і спорт" та інших пов'язаних нормативно-правових актів.

Perspective directions of normatively-legal improvement of the system of state administration a physical culture and sport are considered in the article. Certainly and maintenance of changes is reasonable to the legal norms of operating release of Law of Ukraine "About a physical culture and sport" and other constrained normatively-legal acts.

*Ключові слова: фізична культура, спорт, право, державне управління.
Key words: physical training, sports, the right, state administration.*

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ТА ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Більшість проблем, що впливають на ефективність функціонування та розвитку галузі фізичної культури і спорту, ґрунтуються не лише на спільних негараздах, пов'язаних із соціально-економічною кризою в державі, політичній нестабільності, негативними впливами ринкових перетворень, повільним усвідомленням власної відповідальності за результати діяльності в галузі її суб'єктами тощо, а й пов'язані з роллю та місцем у цих процесах головного управляючого механізму сфери фізичної культури і спорту — галузевих органів державної виконавчої влади. Адаже від їх організаційної впорядкованості, структурної досконалості, функціональної відповідності, професійної компетентності, взаємодії між окремими управляючими ланками системи державного управління залежить успішність розвитку та функціонування галузі загалом. Досвід провідних країн світу свідчить, що пріоритетною залишається роль держави в урегулюванні суспільних відносин у галузі фізичної культури і спорту, векторизації державної політики та її реалізації на основі глибокого вивчення запитів суспільства та із широким залученням громадських органів управління.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ, В ЯКИХ ЗАПОЧАТКОВАНО РОЗВ'ЯЗАННЯ ДАНОЇ ПРОБЛЕМИ, ВИДІЛЕННЯ НЕ ВИРІШЕНИХ РАНІШЕ ЧАСТИН ЗАГАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ

Як свідчить проведений аналіз у попередніх роботах [1], усі прийняті за роки незалежності Української держави

програми розвитку фізичної культури і спорту не були виконані та реалізовані в повній мірі, кризові явища в галузі прогресували, заходи щодо удосконалення системи державного управління сферою фізичної культури та спорту не приносили бажаних результатів. Взятий курс на децентралізацію та впроваджена практика делегування частини владних повноважень з розвитку фізичної культури і спорту громадським органам управління не тільки не виправила ситуації, а й певною мірою породила низку нових проблем, які полягали в боротьбі між відповідним суб'єктами за отримання фінансових ресурсів з державного бюджету, корупції, фальсифікації результатів власної діяльності. Відомо, що провідними функціями органів державного управління в галузі фізичної культури і спорту за будь-якої соціально-економічної системи залишаються: визначення пріоритетів розвитку галузі, стратегічне планування та прогнозування, формування політики ресурсного, кадрового, інформаційного, медичного забезпечення діяльності галузі, створення сприятливих передумов для ведення господарської діяльності в галузі, організації фундаментальних і прикладних наукових досліджень і науково-методичного забезпечення фізкультурно-спортивної діяльності, формування необхідної законодавчої бази, і з іншого боку, якщо суб'єкт управління не здатний активно впливати на рух об'єкта управління, здійснювати перманентний контроль за реалізацією намічених заходів, акумулювати необхідні ресурси, нести повну відповідальність за наслідки своєї управлінської діяльності перед суспільством, то, як ми бачимо, більшість задекларованих програм і заходів із розвитку фізичної культури і спорту так і залишаються лише виписаними на папері.

Іншою назрілою проблемою залишається розбалансованість у структурі вертикалі влади в галузі фізичної культури і спорту, коли створено юридично відособлені державні структури ("Спорт для всіх", центр "Інваспорт", Комітет фізичного виховання учнівської та студентської молоді), що здійснюють роботу в певних підсистемах галузі, в той же час діяльність яких не підкріплена належними владними повноваженнями та ресурсними можливостями, функції переплітаються, власне такі державні структури не мають реального впливу на діяльність операційного ядра, з одного боку, а з іншого, ніякою мірою не спроможні здійснювати регуляторну функцію. Також актуальною в цьому контексті є проблема виконання відповідних функцій із розвитку фізичної культури і спорту, забезпеченні належного рівня ефективності її функціонування центральним органом державної виконавчої влади, який здійснює багатовекторну діяльність із управління різними за своєю функціональною природою соціально-економічними сферами. Усе вище зазначене негативно впливає на якість та ефективність системи державного управління розвитком галузі і вимагає здійснення відповідних заходів.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Визначити перспективні шляхи удосконалення системи державного управління фізичною культурою і спортом та обґрунтувати зміст змін до правових норм діючої редакції Закону України "Про фізичну культуру і спорт" та інших пов'язаних нормативно-правових актів, спрямованих на підвищення ефективності функціонування системи державного управління фізичною культурою і спортом.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ З ПОВНИМ ОБґРУНТУВАННЯМ ОТРИМАНИХ НАУКОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

На нашу думку, провідним в цьому контексті є виокремлення самостійної системи державного управління в сфері фізичної культури та спорту на чолі з центральним виконавчим органом державної влади, який за своєю функціональною природою має здійснювати діяльність в таких трьох напрямках: "Фізичне виховання в освітній сфері", "Спорт для всіх та фізкультурно-оздоровча робота серед інвалідів", "Спорт вищих досягнень, олімпійський, паралімпійський та дефлімпійський спорт" [4; 9]. Відповідно, така система передбачає більш глибоку централізацію державної влади, оптимізацію управлінських взаємозв'язків між структурно-функціональними підрозділами, чітку ієрархічність за територіальним та функціональним принципами, більш чітке визначення об'єкту управління, на який спрямовуються управлінські впливи, визначення та впорядкування горизонтальної сукупності взаємозв'язків з органами місцевого самоврядування (районними, обласними радами тощо), іншими органами державної виконавчої влади, які тією чи іншою мірою причетні до діяльності в галузі фізичної культури та спорту, більш чітке визначення ролі та місця громадських органів управління фізичної культури і спорту в загальній системі управління, створення відповідної системи взаємовідносин, оптимізацію кількості управлінських елементів у загальній системі управління, усунення дублювання, більш чітке розмежування владних повноважень та сфер управлінського впливу, поглиблення функціональної централізації шляхом передбачення прямих зв'язків між елементами управління різних рівнів, діяльність яких спрямована на управління одними й тими самими елементами операційного ядра. Посилення централізації управління галуззю дозволить оптимізувати та підвищити рівень ефективності системи державного управління, насамперед за рахунок відновлення горизонтальних управлінських взаємозв'язків між окремими управлінськими ланками окремих підсистем галузі, координації роботи на рівні операційного ядра: загальноосвітні навчальні заклади — позашкільні спортивні навчальні заклади — фізичне виховання в спортивних клубах за місцем проживання — фізкультурно-оздоровча робота з інвалідами, широкими верствами населення в спортивних клубах за місцем проживання тощо. Важливим в даному контексті є забезпечення наступності та єдності управлінських впливів на операційне ядро, а можливість посилення та здійснення перманентного контролю дозволить підвищити рівень відповідальності за результати управлінської діяльності.

Другим перспективним напрямом удосконалення системи державного управління фізичної культури і спорту є удосконалення процесу стратегічного планування, яке пе-

редбачає концептуальну розробку цілей та завдань розвитку фізичної культури та спорту на основі глибокого вивчення стану справ та пропозицій операційного ядра. Принципова відмінність від чинних схем запропонованого алгоритму полягає в поетапній обробці та узагальненні даних за висхідною векторизацією, тобто від нижчих ланок управління до найвищих, з виокремленням найбільш важливих проблем, які є типовими для усіх первинних територіально-адміністративних одиниць, і розробці відповідних за рівнем охоплення та узагальнення програм розвитку галузі. Така побудова процесу надає можливість здійснювати більш чітке планування, програмування і алгоритмізацію, проектування перспективних шляхів розвитку окремих підсистем фізичної культури та спорту і галузі загалом з врахуванням запитів відповідної адміністративно-територіальної громади, спрямовувати адміністративні, матеріальні, фінансові ресурси на задоволення запитів і потреб у галузі фізичної культури і спорту відповідної громади, окремих членів суспільства.

Третім перспективним напрямом є впровадження в практику діяльності органів державної виконавчої влади в сфері фізичної культури і спорту системи перманентного моніторингу за якістю функціонування та розвитку галузі [2]. Система моніторингу якості в сфері фізичної культури і спорту передбачає кількісний вимір якості фізкультурно-спортивних послуг на основі порівняльного аналізу технічних вимог з їх еталонними стандартами, комплекс заходів щодо визначення точності, об'єктивності, реальності прогнозування за модельними показниками розвитку галузі фізичної культури і спорту в коротко- та довготривалих перспективах, шляхом співставлення запрограмованих та реально отриманих результатів. Також така системна діяльність дозволить визначити рівень ефективності менеджменту і організаційної культури діяльності спортивних споруд, використання обладнання та тренажерів, їх відповідності технічним вимогам та стандартам експлуатації, вимогам безпеки, гігієнічним та дизайнерським стандартам. У цьому контексті важливою є процедура ліцензування діяльності в галузі та здійснення контролю за дотриманням суб'єктами господарювання фізичної культури та спорту ліцензійних умов, адже їх виконання забезпечує мінімально необхідний рівень якості послуг фізкультурно-оздоровчого та спортивного характеру. Сьогодні процедура ліцензування є значно ускладненою, адже єдиним ліцензіатом є центральний державний орган виконавчої влади в сфері фізичної культури і спорту, що, на нашу думку, ускладнює не тільки процедуру видачі ліцензії, а й здійснення контролю за дотриманням ліцензійних умов. Для виправлення ситуації, що склалась, необхідно делегувати повноваження з видачі ліцензій на провадження фізкультурно-оздоровчої і спортивної діяльності відповідним обласним та міським у м. Києві та Севастополі органам державної виконавчої влади в сфері фізичної культури і спорту. Реалізація запропонованих змін також передбачає створення інформаційної мережі та відповідного банку даних, які мають забезпечити рух інформаційних потоків відносно суб'єктів господарювання, які мають намір або отримали відповідні ліценції на здійснення діяльності в галузі, результатів проведених перевірок за дотриманням ліцензійних умов, обліку виявлених порушень тощо. Слід відзначити, що необхідною вбачається організація роботи з підвищення рівня кваліфікації групи відповідальних працівників відділів ліцензування та контролю за дотриманням суб'єктами господарювання в галузі ліцензійних умов.

Четвертим перспективним напрямом удосконалення діяльності системи державного управління розвитком галузі є використання програмно-цільового підходу з жорстким дотриманням визначених нами науково-методологічних принципів [5; 6]: системності, який передбачає глибоке та детальне вивчення кількісно-якісних закономірностей між підсистемами галузі, сфери фізичної культури та спорту з іншими соціально-економічними системами, розробку показників-індикаторів, методів, засобів, моделей, які повною мірою відображали б динаміку розвитку галузі та її окремих підсистем, а також хід реалізації програмних заходів; пріоритетності та цілеспрямованості, який передбачає використання програмно-цільового підходу для досягнення чітко формалізованих, адекватних цілей, які мають бути визначеними на основі загальнодержавних пріоритетів розвитку галузі, з одного боку, а з іншого, використання програмно-цільового

підходу на основі врахування особливостей розвитку та потреб відповідної територіально-адміністративної одиниці; комплексності, визначає використання програмно-цільового підходу на основі врахування взаємозв'язків та кореспондуючих залежностей, зворотних низхідних тенденцій між процесами та результатами реалізації програмних заходів; оптимальності, визначає застосування програмно-цільового підходу за певних умов, у яких він є найкращим механізмом розв'язання назрілих проблем, забезпечує саме той варіант та шлях розвитку галузі, який в перспективі призведе до максимального задоволення потреб держави, населення в сфері фізичної культури та спорту; збалансованості та пропорційності, передбачає застосування програмно-цільового підходу на основі балансової узгодженості показників-індикаторів, дотримання пропорційності та домірності розвитку окремих підсистем галузі.

П'ятим напрямом удосконалення системи державного управління розвитком галузі фізичної культури і спорту є впровадження системи прогнозування розвитку галузі за окремими напрямами роботи, підсистемами, розвитку окремих видів спорту, спортивно-масової роботи за відповідними рівнями територіально-адміністративного охоплення та конкретизації. Прогнозування розвитку галузі має забезпечити належну ефективність процесу створення загальнодержавних, регіональних, місцевих програм розвитку фізичної культури і спорту. Застосування механізму прогнозування дозволить підвищити рівень наукового обґрунтування напрямів та тенденції розвитку галузі, окремих її підсистем, дозволить більш чітко визначати пріоритети та кінцеву мету управлінських впливів, уточнювати завдання та функції органів виконавчої влади в сфері фізичної культури і спорту, формувати та прогнозувати обсяги необхідних матеріально-технічних, фінансових та кадрових ресурсів для досягнення мети програмних заходів.

Шостим напрямом удосконалення системи державного управління розвитком галузі є впровадження методик оцінки ефективності державного управління розвитком фізичної культури та спорту [3]. Методики мають забезпечити здійснення за частковими відносними індексами аналіз та визначати тенденції розвитку окремих показників роботи певних підсистем галузі за організаційною, економічною, функціональною та соціальною ефективністю, проводити комплексну оцінку діяльності органів управління за окремими видами ефективності, проводити оціночний моніторинг реалізації певних програмно-цільових заходів. Здійснення комплексної оцінки діяльності органів державного управління фізичної культури та спорту за усіма видами ефективності розвитку галузі загалом забезпечить необхідні передумови підвищення ефективності та якості управління. Оцінка ефективності за показниками "статистику" та "динаміку" розвитку галузі в цілому та окремих її підсистем дозволить визначити тенденції та вектори подальшого розвитку фізичної культури та спорту, визначити проблемні ділянки роботи, здійснювати поглиблений аналіз кризових явищ і, відповідно формувати комплекс своєчасних превентивних заходів управлінського регулювання, розробляти довго- та середньострокові цільові програми розвитку окремих підсистем галузі загалом або окремих їх напрямів.

Сьомим перспективним напрямом удосконалення державного управління розвитком галузі є підвищення ефективності діяльності державної служби в галузі шляхом розробки та впровадження відповідних професійних моделей державного службовця [7]. Наразі є нагальним здійснення підготовки магістрів зі спеціальності "Державне управління в сфері фізичної культури і спорту", яка має забезпечити якісну підготовку висококваліфікованих управлінців, керівників в галузі фізичної культури і спорту, що дасть також змогу вирішити на державному та регіональному рівнях проблему навчання державних службовців галузі, які обіймають відповідні посади у Міністерстві освіти і науки, молоді та спорту, державній службі молоді та спорту, обласних управліннях, відповідних відділах органів місцевого самоврядування, центрах "Спорт для всіх", "Інваспорт", громадських органах управління фізичною культурою і спортом: Національному олімпійському комітеті України, Національному комітеті спорту інвалідів України, Національному спортивному комітеті України; є керівниками та посадовими особами центрів олімпійської підготовки, спеціалізованих навчальних закладів спортивного профілю, шкіл вищої спортивної майстерності тощо.

Також необхідним вбачається впровадження програм підвищення кваліфікації державних службовців у сфері фізичної культури та спорту, які мають бути спрямовані на підвищення якості функціонування системи підвищення кваліфікації державних службовців у галузі. Розроблені нами функціональна складова (варіативна частина, модулі за напрямами діяльності з урахуванням специфіки роботи в певних підсистемах галузі) та галузева складова ("Фізична культура і спорт") базової професійної програми підвищення кваліфікації державних службовців V—VII категорій посад розкривають специфіку державного управління за окремими напрямами роботи галузі: "Державне управління фізичною культурою і спортом в системі освіти", "Спорт для всіх": механізми державного регулювання", "Механізми державного регулювання фізичної культури і спорту органами місцевого самоврядування", "Олімпійський та професійний спорт, спорт вищих досягнень — державне регулювання, організація та менеджмент", "Державне регулювання фізичної культури і спорту серед інвалідів". Основною метою кожного з навчальних модулів є ознайомлення слухачів з державною політикою розвитку фізичної культури і спорту в окремих підсистемах галузі, формування системного бачення комплексу завдань та шляхів, методів їх реалізації з урахуванням специфіки діяльності кожної з підсистем сфери фізичної культури і спорту, оволодіння практичними вміннями та навичками здійснювати прогнозування, комплексний контроль, оцінку стану розвитку фізичної культури і спорту відповідно до специфіки сфери професійної діяльності на відповідних системних рівнях. Упровадження програми дозволить сформувати в слухачів систему знань та сформувати практичні вміння та навички, зміст яких полягає у такому: володіти змістом державної політики розвитку галузі фізичної культури і спорту в Україні, механізмів її здійснення, ґрунтовне знання основних нормативно-правових актів, що регулюють діяльність фізичної культури і спорту в Україні; знати основні проблемні питання правового забезпечення діяльності галузі фізичної культури і спорту та перспективні шляхи їх розв'язання, зміст механізмів правового регулювання соціальних та трудових відносин у сфері фізичної культури і спорту, зміст правових основ ресурсного забезпечення та фінансування галузі фізичної культури та спорту; знати і вміти реалізовувати механізми правового протистояння застосування допінгу, боротьби з травматизмом, врегулювання спорів, основні причини та тенденції розвитку криміногенних явищ у сфері фізичної культури і спорту; володіти змістом основних нормативно-правових актів, що регулюють господарську діяльність в галузі фізичної культури і спорту в Україні, володіти основами методики проведення фінансового аналізу діяльності підприємств та організації фізкультурно-спортивного спрямування, методологією державного управління якістю послуг, що надаються державними органами влади в сфері фізичної культури і спорту, вміти застосовувати відповідні критерії з метою визначення рівня ефективності та оптимальності діяльності органів державного управління в сфері фізичної культури і спорту.

Восьмим перспективним напрямом удосконалення системи державного управління розвитком фізичної культури і спорту є нормативно-правова конкретизація та регламентація основних функцій та завдань діяльності центрального органу виконавчої влади в сфері фізичної культури та спорту. На нашу думку, частину першу статті 6 Закону України "Про фізичну культуру і спорт" доповнити пп. 22—29: "Центральний орган виконавчої влади з фізичної культури і спорту: здійснює розробку мінімальних соціальних стандартів в галузі фізичної культури і спорту, які переглядаються та затверджуються один раз на п'ять років; розробляє та затверджує положення про визначення рейтингів спорту вищих досягнень, олімпійських, паралімпійських, дефлімпійських видів спорту, які переглядаються та затверджуються один раз на п'ять років; розробляє та затверджує положення про визначення рейтингів про кращу організацію спортивно-масової роботи з населенням за місцем проживання та місця масового відпочинку громадян, які переглядаються та затверджуються один раз на п'ять років; розробляє та затверджує положення про визначення рейтингів про кращу організацію фізкультурно-оздоровчої роботи з інвалідами; розробляє та впроваджує систему підвищення якості та ефективності функціонування системи державного управління фізичною культурою та спортом;

організовує та здійснює моніторинг за станом фізичного розвитку, здоров'я, виконання нормативів фізичної підготовленості учнівської та студентської молоді, широких верств населення; розробляє та впроваджує програми превентивної корекції девіантної поведінки молоді, профілактики наркотизації, криміналізації підростаючого покоління, визначає та оприлюднює результати здійснених програмних заходів".

Також, на нашу думку, слід розширити повноваження обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій у сфері фізичної культури і спорту в частині проведення процедури ліцензування, видачі ліцензій та здійснення контролю за додержанням суб'єктами господарювання в галузі ліцензійних умов. Для цього необхідно ст. 6 Закону України "Про фізичну культуру і спорт" доповнити нормою такого змісту: "Обласні державні адміністрації, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації в особі органів державної виконавчої влади в сфері фізичної культури та спорту здійснюють видачу ліцензій суб'єктам господарювання щодо права надання ними фізкультурно-оздоровчих та спортивних послуг населенню, забезпечують організацію та проведення контролю за дотриманням ліцензійних умов такими суб'єктами господарювання".

Дев'ятьма напрямом удосконалення системи державного управління розвитком фізичної культури і спорту є забезпечення належного рівня фінансування діяльності галузі, яке можливе за рахунок удосконалення механізмів фінансування та використання наявної ресурсної бази, а саме: реалізація інвестиційних проектів під гарантії держави; ефективне використання наявної матеріально-технічної бази, відмова від передачі спортивної інфраструктури до приватного сектора, продажу об'єктів стратегічного значення для галузі фізичної культури і спорту, адже внаслідок таких дій, надалі виникає потреба в експлуатації цих споруд з метою підготовки збірних команд до участі в змаганнях за рахунок державних коштів, які спрямовуються на оплату оренди відчужених спортивних об'єктів; здійснення прибуткової діяльності в галузі фізичної культури і спорту спеціально створеними державними комерційними підприємствами, адже отриманий прибуток від такої діяльності зараховується до бюджету і може бути за цільовим призначенням спрямований на потреби фізичної культури і спорту; встановлення оподаткування вигравів з лотерей з цільовим спрямуванням коштів на потреби фізичної культури і спорту; спрямування частки коштів, що утримуються у вигляді акцизного збору з групи товарів, вироблення яких негативно впливає на здоров'я особистості, а саме: тютюнових та горілчаних виробів; здійснення поетапного збільшення обсягу фінансування галузі з державного бюджету, який має становити не менше одного відсотка видаткової частини бюджету. Для реалізації усіх вище наведених заходів необхідно внести відповідні зміни до функцій органів державної виконавчої влади в сфері фізичної культури та спорту, а саме частину другої статті 47 Закону України "Про фізичну культуру і спорт" доповнити пунктом 7 у такій редакції: "Центральний та місцеві органи виконавчої влади з фізичної культури і спорту здійснюють підготовку та реалізацію нормативно-правових актів щодо удосконалення механізмів фінансування діяльності галузі, створюють державні підприємства, прибуток від діяльності яких спрямовується до відповідного бюджету та використовується на потреби розвитку фізичної культури і спорту".

Десятим перспективним напрямом удосконалення системи державного управління розвитком галузі є впорядкування діяльності операційного ядра шляхом проведення реорганізації існуючих фізкультурно-спортивних товариств, які переважно утримуються за кошти відповідних бюджетів, а за результати власної діяльності відповідальності в повному обсязі не несуть. З метою централізації влади, покращення координації та посилення контролю за діяльністю таких суб'єктів галузі, на нашу думку, необхідно провести реструктуризацію фізкультурно-спортивних товариств, а наявну матеріально-технічну базу, школи перебудувати до сфери органів державного управління в галузі. Згодом на їх базі можливе проведення системної діяльності для створення мережі фізкультурно-спортивних клубів профільного або комплексного спрямування. Також у цьому контексті вбачається необхідною розробка нової політики взаємовідносин з Національним олімпійським комітетом України, Національним комітетом спорту інвалідів

України, Національним спортивним комітетом України, кодифікації нормативно-правових актів в галузі фізичної культури і спорту.

Підвищення рівня престижності праці в галузі фізичної культури та спорту, стимулювання припливу талановитої молоді до її кадрового корпусу є одинадцятим перспективним напрямом удосконалення системи державного управління розвитком галузі. Для реалізації цього напрямку необхідно центральному виконавчому органу державної влади в сфері фізичної культури і спорту переглянути існуючі розміри оплати праці кадрового корпусу галузі в сторону її збільшення та привести розміри заробітної плати у відповідність до реальних соціально-економічних умов, що склалися в державі; удосконалити умови оплати праці в частині встановлення додаткових надбавок та пільг за високі спортивні досягнення вихованців, категорію дитячо-юнацької школи.

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Таким чином, підводячи підсумки проведеного дослідження, необхідно зазначити, що для досягнення стійкого позитивного ефекту в короткостроковій перспективі в справі удосконалення системи державного управління розвитком галузі слід здійснювати реалізацію заходів за вищезазначеними напрямками комплексно та системно з дотриманням наріжних принципів оптимізації системи державного управління розвитком галузі [8]. Забезпечення комплексності та системності можливе також тільки за умови розробки відповідної програми заходів удосконалення організаційної структури державного управління розвитком галузі, впровадження запропонованих нами інноваційних механізмів та технологій державного управління, удосконалення нормативно-правової бази фізичної культури та спорту.

Подальші наукові пошуки можуть бути спрямовані на дослідження механізмів державного управління розвитком галузі "Фізична культура і спорт".

Література:

1. Гасюк І.А. Державна політика й галузеві програми розвитку фізичної культури і спорту в Україні / І.А. Гасюк // Університетські наукові записки: часопис ХУУП. — Х.: Вид-во ХУУП — 2010. — № 1 (33). — С. 185—195.
2. Гасюк І.А. Державне управління якістю діяльності та розвитком фізичної культури і спорту: процесуальне моделювання / І.А. Гасюк // Університетські наукові записки: часопис ХУУП. — Х.: Вид-во ХУУП — 2011. — № 1 (37). — С. 363—371.
3. Гасюк І.А. Критерії та оцінка ефективності державного управління розвитком фізичної культури та спорту / І.А. Гасюк // Актуальні проблеми державного управління: зб. наук. пр. — О.: Вид-во ОРІДУ НАДУ — 2011. — № 1 (45). — С. 165—168.
4. Гасюк І.А. Організаційна структура державного управління фізичною культурою і спортом в Україні / І.А. Гасюк // Університетські наукові записки: часопис ХУУП. — Х.: Вид-во ХУУП — 2010. — № 3 (35). — С. 195—203.
5. Гасюк І.А. Програмно-цільовий підхід — наукова категорія теорії державного управління розвитком фізичної культури та спорту / І.А. Гасюк // Економіка та держава. — 2011. — № 4 — С. 126—128.
6. Гасюк І.А. Програмно-цільовий підхід як механізм державного управління розвитком фізичної культури та спорту / І.А. Гасюк // Інвестиції: практика та досвід. — 2011. — № 5 — С. 95—100.
7. Гасюк І.А. Професійна модель державного службовця в галузі фізичної культури і спорту / І.А. Гасюк // Інвестиції: практика та досвід. — 2011. — № 15 — С. 88—91.
8. Гасюк І.А. Теоретичне обґрунтування принципів оптимізації державного управління розвитком фізичної культури і спорту [Електронний ресурс] / І.А. Гасюк // Публічне адміністрування: теорія та практика. — 2010. — № 1 (3). — Режим доступу до журналу: www.nbuv.gov.ua/e-journals/Patp/2010_1/10gilfks.pdf.
9. Гасюк І.А. Теоретичне обґрунтування складових моделі організаційної структури державного управління фізичною культурою і спортом / І.А. Гасюк // Університетські наукові записки: часопис ХУУП. — Х.: Вид-во ХУУП — 2010. — № 4 (36). — С. 276—281.

Стаття надійшла до редакції 02.07.2013 р.